

Recensie NRC, Simone Kleinsma - Verder

Simone Kleinsma toont levenslust in persoonlijke solo 'Verder'

Theater Theatericoon Simone Kleinsma vertelt in een nieuw soloprogramma over de strijd na het overlijden van haar man. Ze kijkt hoopvol vooruit en pakt haar publiek moeiteloos in.

In 'Verder' blikte Simone Kleinsma vooruit op hoe het verder moet na het plotselinge overlijden van haar man. Foto Roy Beusker

De badmat valt bijna uit elkaar, maar Simone Kleinsma kan 'm niet wegdoen. Haar man heeft er namelijk nog opgestaan en, na 31 jaar samenzijn, is hij plots overleden. In soloprogramma *Verder* zoomt Kleinsma in op hoe ze, na het overlijden van haar grote liefde, de draad weer moet oppakken en zichzelf heruitvinden. Die thematiek heeft alles in zich om een treurige theateravond te worden, maar dat is *Verder* niet.

Kleinsma blikte terug, maar blaakte ook van levenslust. Of zoals ze zingt in het mooie 'Verder' van Daniël Lohues: 'niet blijven hangen in zompig verdriet/ anders dan red je het niet'.

Tekstschrijver Frank Houtappels heeft een rode draad gevonden in Kleinsma's pogingen om het huis op te ruimen na het overlijden van haar man. Hij was een

verzamelaar, maar wat moet zij met die koelkastmagneetjes, Dinky Toys of een verzameling fotocamera's? De spullen geven aanleiding voor een bespiegeling of liedje, en smeden de voorstelling tot één geheel. Regisseur Ruut Weissman laat Kleinsma sober beginnen, maar geleidelijk komt er ook ruimte voor komedie. Zo spat de vrolijkheid van de bühne als ze wat meespeelt met percussioniste Maria Martinez Payà.

De setlist is een mix van bestaand (vertaald) werk en nieuwe nummers. Er zijn luchtige toetsen als het razendsnelle 'Mij kan niks gebeuren', maar ook stemmiger repertoire als 'Hoe ga ik dit doen?'. Alles wordt even zorgvuldig uitgevoerd door Kleinsma, Martinez Payà en pianist Menno Theunissen.

Wie, door het thema, een voorstelling verwacht vol hyperpersoonlijke anekdotes, waarbij de performer de tranen weg moet slikken, zit bij *Verder* verkeerd.

Daarvoor is Kleinsma ook te veel een vakvrouw. Ze pakt je in met haar charme, timing en die dijk van een stem. Zo ontstijgt *Verder* het particuliere en geeft een hoopvolle blik op hoe het weer op kan klaren na zelfs de grootste tragedie.